

138, at det vil være ønskeligt at gøre vore Rederier klart, navnlig dem, der skulle fare med Statssubvention, altsaa paa en Maade under Regeringens og Repræsentationens Øjne og med Autorisationens Stempel paa sig, at de maa overholde de Bestemmelser, som det fra Repræsentationens Side anses for ret og billigt at træffe. Jeg vil kun med disse faa Ord udtrykke min Sympati for Ændringsforslag Nr. 138.

Vilhelm Lassen: Da Spørgsmaalet om det af Socialdemokraterne stillede Ændringsforslag under Nr. 138 ved den Diskussion, der er ført om det, er blevet gjort til noget stort, saa at vi ere nær ved at komme til at stemme om et Princip, vil jeg tillade mig at motivere min Afstemning i dette Spørgsmaal. I og for sig kunde jeg have Tilbøjelighed til at følge Mindretallet, Socialdemokraterne, hvad jeg jo ellers ikke føler nogen overdreven stor Tilbøjelighed til. Jeg kunde det alene af den Grund, at ifald Staten — man kunde jo tænke sig det Tilfælde — en Gang kom til at kontrahere med en socialdemokratisk Fagforening, saa vilde jeg gerne have en saadan Kontrakt ledsaget af en Anmærkning, svarende til den, der her er Tale om. Naar jeg ikke desto mindre stemmer med Udvalgets Flertal, er det, fordi den højtærede Finansminister ikke ønsker at modtage denne Anmærkning, og fordi jeg anerkender de praktiske Vanskeligheder, han fremhævede i sit Tilsvaret til Socialdemokraterne. Jeg stemmer ikke derfor af nogen som helst Sympati for den Fremgangsmaade, som Det forenede Dampskibsselskab har udvist over for Matroser og Arbejdere. Jeg mener, at i den Kamp, Venstre rimeligvis vil komme i med Socialdemokraterne, er det ubetinget nødvendigt for Venstre at hævde den ubetingede Foreningsret her i Landet. Kun ved at stille os paa det Standpunkt, kan der være Tale om, at vi kunne optage Kampen med nogen Udsigt til Held. Det er altsaa med denne Motivering, jeg stemmer mod Ændringsforslaget, og ikke ud fra nogen som helst Sympati med den Holdning, som Det forenede Dampskibsselskab har udvist over for Matroserne.

Philipsen: Jeg har uden Betænkighed fulgt Finansudvalgets Flertal, som ikke har kunnet slutte sig til den her foreslaaede Anmærkning, og det uagtet det vil være i ærede Medlemmers Erindring, saaledes som der nu blev mindet om paa ny af det ærede Medlem for Kjøbenhavns

3die Valgkreds (Alf. Christensen), i hvor høj Grad jeg misbilligede den Optræden, som Det forenede Dampskibsselskab har udvist i de Forhold, som nærværende Forslag berører. Jeg har ikke haft nogen som helst Betænkighed ved at følge Flertallet, fordi jeg for det første ikke ynder at tage en tilfældig Anledning som Udgangspunkt for en stor Aktion, og dernæst ganske oprigtig ogsaa af den anden Grund, at jeg, saaledes som Forholdene laa, ingenlunde var sikker paa, at Regeringen vilde være den stærkeste i den Aktion, som der her kunde komme til at foreligge, thi jeg er ikke sikker paa, hvem der i Virkeligheden er den egentlig nydende og hvem den ydende i dette Kontraktforhold.

Derimod maa jeg efter den Gang, Diskussionen nu har faaet, føle mig ganske nødsaget til at tage bestemt Afstand fra den Begrundelse, hvormed det ærede Medlem for Ribe erklærede sin Modstand mod Forslaget og sin Tilslutning til Finansudvalgets Flertals Holdning. Med den Begrundelse, han har givet, vil og kan jeg ikke stemme i nærværende Sag. Jeg skal kun med et Ord sige, at hans Betragtning er lige saa logisk urimelig som praktisk ubegrundet. Det er dette, jeg i nærværende Sag lægger mest Vægt paa. Jeg anser det for en fuldkommen Nødvendighed for Demokratiet, for at være i det danske Demokratis velforstaaede Interesse fuldt ud at anerkende Arbejderens Foreningsret. Det er nødvendigt, om ikke af anden Grund, saa som Værn mod den Kapitalismens Overmagt, der er og vil vedblive at være det moderne Demokratisk, ogsaa det danskes, værste Fjende. Jeg har fulgt Flertallet i denne Sag og følger det ogsaa i min Afstemning — jeg er ikke før løbet fra det, jeg har sat mit Navn under, og gør det heller ikke i Dag. Jeg beklager, at jeg er kommen i den vanskelige Situation, jeg er kommen i ved de Udtalelser, vi have hørt af det ærede Medlem for Ribe, som det forekommer mig, at han ikke har haft noget Mandat til at tale paa Finansudvalgets Flertals Vegne i nærværende Sag.

Jens Busk: Jeg har flere Gange sagt, at jeg troede at være i Overensstemmelse med Flertallet i Udvalget, men jeg har ikke givet mig ud for at tale paa Flertallets Vegne. Jeg havde Grund til at tro det første efter den Forhandling, der er ført om denne Sag i Finansudvalget. Jeg begriber ikke det Standpunkt, som